Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8408
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

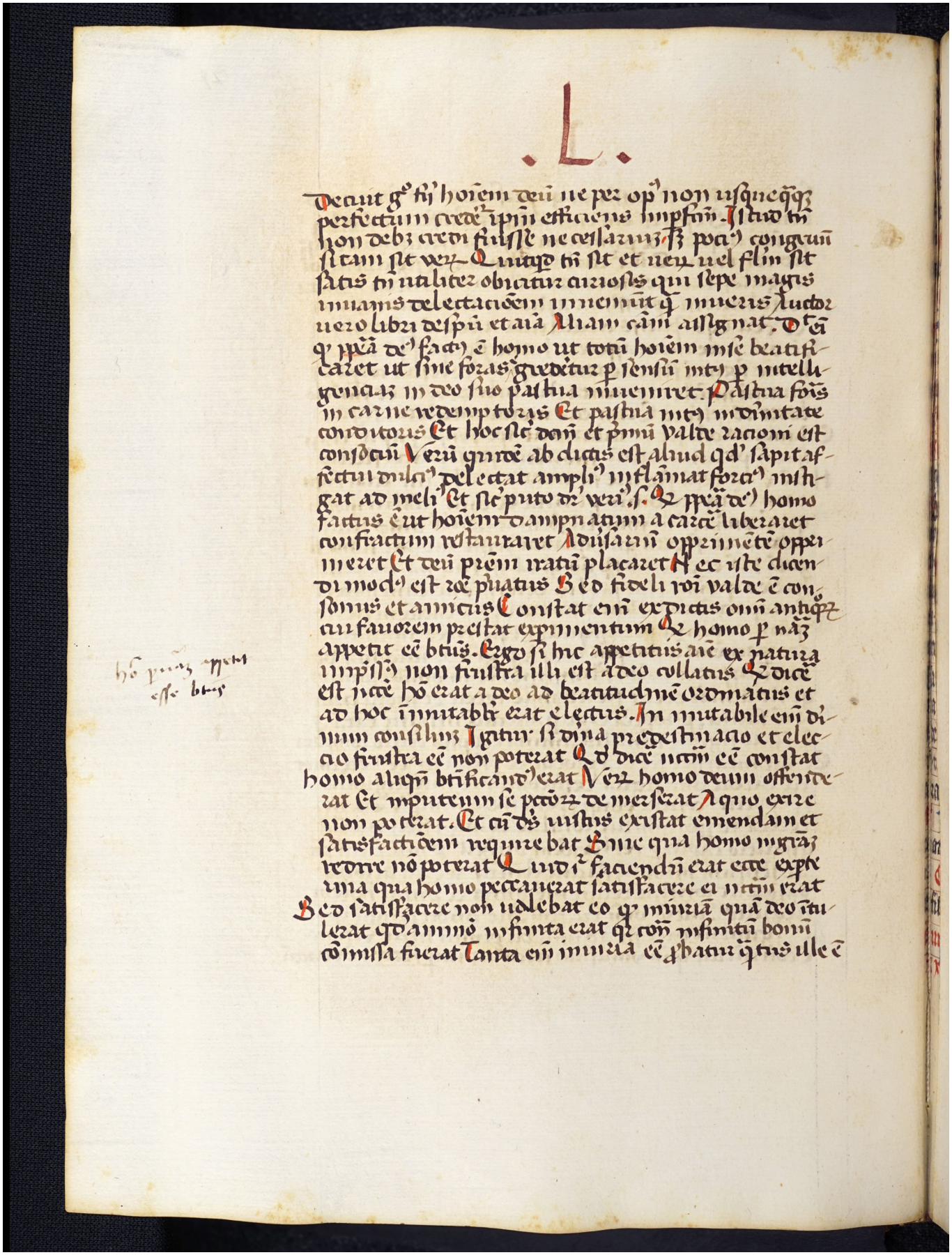

.L.

Dicunt g̃ tñ hoiem deũ ne per op̃ non usque q̃q̃
perfectum creãt ipsũ efficiens impfm̃. Istud tñ
non debz credi fiusse ne cessarius. Sz pua congruũ
sitam sit vez. Quicqd tñ sit et ne ex uel flin sit
satis tñ ratiolitez obiicitur aliquos qui sepe magis
inuamis delectacõem inuenũt q̃ inuenis lucdz
uero libz despũ et aia Aliam cãm assignat. Dicẽ
q̃ ppẽã dei facta ẽ homo ut totũ hoiem mse beatifi-
caret ut sine foras gredẽtur p sensũ mtis p intelli-
gencias in deo suo pastua inuenirẽt. Pastua foris
in carne redemptoris Et pastua mtis in dimitate
conditoris Et hoc sle dañ et pmũ valde raconi est
consdeũ Verũ quiẽ ab dictis est aliud qd sapit af-
fectui dulcis delectat ampli inflãmat forcis inhi-
gat ad meli Et sle puto dz veri. s. Q ppẽã dei homo
factus ẽ ut hoiem damnatum a carcẽ liberaret
confractum restauraret Adusaũ oppriminẽ oppri-
meret Et deũ prem iratũ placaret Hec iste dicen-
di modus est rẽ piatus Deo fideli roi valde ẽ con-
sonus et amicus Constat eiũ expictus omũ antiqz
eiu fauorem prestat experimentum Q homo p nãz
appetit ẽ btis. Ergo si hic appetitus aiẽ ex natura
impsis non frustra illi est adeo collatus Q dicẽ
est iniẽ hõ erat a deo ad beatitudinẽ ordinatus et
ad hoc ĩmutabliter erat electus. In mutabile eiũ di-
uinum consilium Igitur si diuina predestinacio et elec-
cio frustra eẽ non poterat Q d dicẽ nõn eẽ constat
homo aliqũ bẽficiũ erat Vez homo deum offendere
rat Et imputeum se pcõz de merserat A quo exire
non poterat. Et cũ ds iustus existat emendam et
satisfactiõem requirebat Hunc qua homo ingrãz
redire nõ poterat Quid faciendũ erat ecce expe-
dima qua homo peccauerat satisfacere ei nõn erat
Deo satisfacere non uidebat eo q̃ iniuria quã deo fa-
cerat qd amino infinita erat qz eiũ infinitũ bonũ
cõmissa fuerat Tanta eiũ iniuria eẽ p̃batur q̃tus ille ẽ

hõ p̃ ... esse bts